

viseringspligtig udlænding søges for sent; at pålægge politiet at søge den pågældende ikendt bødestraf. Denne fremgangsmåde er man imidlertid vejet tilbage for, dels fordi den kan virke for rigoristisk ved påtale af disse — i reglen rent ordensmæssige — forskrifter, dels fordi inddrivelse af bøder hos udlændinge er upraktisk.

Stk. 2 er nyt.

Stk. 3 er ligeledes nyt. Man finder det stemmende med et rimeligt gensidighedsprincip, at viseringsgebyret også for de her i landet foretagne viseringer kan varieres efter, hvad der i vedkommende fremmede stat afkræves danske statsborgere.

Med hensyn til stk. 4 bemærkes, at arbejds- og opholdstilladelser hidtil har været meddelt uden gebyr; man må imidlertid finde det rimeligt, at der tilvejebringes hjemmel for fastsættelse af gebyr for meddelelse af arbejds- og opholdstilladelser til udlændinge, der er hjemmehørende i stater, hvor der afkræves danske statsborgere gebyr for tilsvarende tilladelser, samt i tilfælde, hvor ansøgningen ikke indgives rettidigt.

Til § 16.

Bestemmelserne svarer i det hele til T. § 3, dog at ordene „hvorhos de, forsåvidt de er udlændinge, kan udvises af politiet“ i T. § 3, stk. 1, er udeladt, idet en tilsvarende bestemmelse er optaget under nr. 1 i § 6, stk. 1, om politiets beføjelse til at udvise udlændinge. Efter T. § 3, stk. 1 og 2, er straffen bøde eller under skærpene omstændigheder hæfte eller fængsel indtil 2 år. Man har nu foreslået den principale straf fastsat til hæfte eller fængsel indtil 2 år, således at straffen kun under formildende omstændigheder kan fastsættes til bøde. Med hensyn til den foreslåede skærpelse af straffebestemmelserne bemærkes, at det under de i lande udenfor Danmark herskende politiske og økonomiske forhold må befrygtes, at der kan komme til at foregå en ulovlig trafik over landets grænser, ligesom man må tage den mulighed i betragtning, at der herfra organiseres den fornødne hjælp til gennemførelse af de ulovlige indrejser. Under sådanne forhold må der være hjemmel til at kunne idømme følelige straffe i de grovere tilfælde.

Man har endvidere foreslået indført en bestemmelse om, at den, der medvirker til, at en udlænding indrejser her til landet uden om paskontrollen, har pligt til at erstatte udgifter, som påføres det offentlige ved vedkommendes ulovlige ophold her og ved hans hjemsendelse. En lignende erstatningspligt gælder allerede efter den gældende lovgiv-

ning, jfr. T. §§ 1 og 4, når skibsførere lader søfolk afmønstre uden politiets tilladelse eller ikke efterkommer de forskrifter, der måtte være givet til paskontrollens gennemførelse. Der er naturligvis kun tale om pligt til at erstatte sådanne udgifter, som efter almindelige erstatningsregler kan komme i betragtning.

Til § 17.

Denne bestemmelse afløser bestemmelsen i F. § 22, stk. 1, jfr. straffelovens ikrafttrædelseslov § 7, der foreskriver straf af fængsel i indtil 6 måneder.

I straffelovens § 201 er der foreskrevet straf af fængsel i indtil 6 måneder, i gentagelsestilfælde indtil 1 år, for den, der efter i henhold til straffelovens § 76 ved dom at være udbragt af landet uden tilladelse vender tilbage.

Strafferammen i den foreslåede bestemmelse er således bragt i overensstemmelse med straffelovens § 201, dog at der er foreslået adgang til at idømme hæfte i tilfælde, hvor en tilsidesættelse af et udvisningstilhold på grund af den mindre alvorlige karakter af det forhold, der gav anledning til udvisningen, eller længden af det tidsrum, der er forløbet, siden tilholdet meddeltes, skønnes mindre graverende. Man har endvidere foreslået, at der tilvejebringes hjemmel til under særlig formildende omstændigheder at idømme bøder, idet forholdet kan tænkes at være af en så undskyldelig karakter, at idømmelse af frihedsstraf ville virke urimelig hårdt.

Til § 18.

Efter de nugældende regler i F. § 22, stk. 2, jfr. straffelovens ikrafttrædelseslov §§ 6 og 7, straffes bl. a. den, der ved falske foregivender for politiet bevirker, at den til ham udstedte opholdsbog ikke kommer til at lyde på hans virkelige navn, eller som forsættelig udriver blade af samme, eller som benytter en andens legitimationspapirer eller udlåner de for ham udfærdigede til brug for en anden, forsåvidt højere straf ikke efter den øvrige lovgivning er forskyldt, med hæfte eller fængsel indtil 60 dage eller under formildende omstændigheder med bøder fra 5 kr.

Efter at udstedelse af opholdsbøger er gået af brug, har bestemmelsen alene praktisk betydning, forsåvidt angår tilsvarende forhold i forbindelse med udstedelse eller benyttelse af pas eller anden rejselegitimation. En række domme har da også anvendt fremmedlovens § 22, stk. 2, på sådanne forhold.